

РЕШЕНИЕ

№ 6788

гр. София, 26.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **5919** по описа за **2024** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" чрез юрисконсулт С. Г. против Решение без номер от 27.04.2024г., постановено по нахд № 3726/2024г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, с което е отменен Електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН], с който на основание чл.187а, ал.2, т.3, във вр. с чл.179, ал.3б от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на "Роситранс-ВХ" ЕООД, е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 2 500,00 лева, за нарушение на чл.102, ал.2 от Закона за движението по пътищата.

В касационната жалба се излагат аргументи за отмяна на решението поради нарушение на материалния закон. Твърди се, че ЕФ съдържа необходимите реквизити и че при издаване на ЕФ не е нарушен принципа на пропорционалност.

В съдебно заседание се поддържа касационната жалба. Иска се отмяна на решението по изложените в жалбата основания и потвърждаване на административния акт. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, заплатено от ответника.

Ответната страна "Роситранс-ВХ" ЕООД чрез процесуалния си представител адв.П. с писмено становище оспорва касационната жалба. Намира решението на СРС за

правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като прецени събраните доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното:

Жалбата е допустима – подадена е в срок и от лице с обоснован правен интерес.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С обжалваното решение, СРС е приел за установено следното: на 31.08.2021г. в 14:10 часа е установено с устройство № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закон за пътищата /ЗП/, намиращо се на път А-6 км 50+427 с посока нарастващ километър, че ППС – ППС влекач „Рено П. 450.18 ДХИ“, с рег. [рег.номер на МПС] с технически допустима максимална маса 18 000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с технически допустима максимална маса на състава 44 000, се е движило по път А-6 км 50+427, като за посоченото ППС не е била заплатена дължимата пътна такса от 133.00 лева, липсвала е валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

При тези данни бил издаден оспореният ЕФ за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата, с който на основание чл.187а, ал.2, т.3 вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП на "Вижън Транс" ООД, била наложена имуществена санкция в размер на 2500,00 лв. за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

За да отмени издаденият ЕФ, районният съд е приел, че при издаването му е нарушен принципът на пропорционалност, тъй като след сравняване на размера на дължимите такси с абсолютно определения размер на имуществените санкции, предвидени за налагане спрямо нарушителите личи несъразмерността между двете стойности, а и предвидената санкция превишава многократно размера на дължимата „тол такса“.

Решението на СРС е правилно. Фактическата обстановка е установена правилно във основа на събраните по делото доказателства. Фактите са анализирани и са изведени съответните правни изводи. Мотивите са подробни и законосъобразни и изцяло се споделят от настоящата съдебна инстанция, която на основание чл.221, ал.2 от АПК препраща към тях.

Принципът на пропорционалността е част от общите принципи на съюзното право на ЕС, които държавите-членки трябва да спазват. Санкцията следва да бъде съответна на тежестта на нарушението. Съдът на Европейския съюз многократно е застъпвал позиция, според която административните или репресивните мерки не трябва да превишават това, което е необходимо за преследваните цели, като санкцията не трябва да е несъразмерна на тежестта на нарушението. За да се прецени дали определена санкция е в съответствие с принципа на пропорционалност, следва да се вземат предвид вида и тежестта на нарушението, което се наказва с тази санкция, както и начина за определянето на нейния размер и това е задължение на националния съдия.

В процесния случай е приложена санкционната разпоредба на чл. 187а, ал.2, т.3 във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП, която предвижда административно наказание имуществена санкция във фиксиран размер от 2500,00 лева. Правилно СРС е приел, че разпоредбата противоречи на принципа на пропорционалност/съразмерност, тъй като налагането на санкция в предвидения от законодателя фиксиран размер се явява

крайно непропорционална спрямо тежестта на нарушението и дължимия размер на незаплатената пътна такса. В този смисъл е и решението на Съда на Европейския съюз от 21.11.2024г. по дело C-61/23, според което в член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011г. изискването за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на компенсаторна такса с фиксиран размер.

Предвид разпоредбата на чл.63З от ГПК във вр. с чл.144 от АПК решението на СЕС по преюдициално запитване е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България. При съобразяване на задължителното тълкуване на съюзното законодателство – решение от 21.11.2024г. по дело C-61/2023г. на СЕС, се налага изводът, че оспореният пред СРС електронен фиш е издаден в противоречие с принципа за съразмерност по чл.9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17.06.1999г. относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури.

Предвид изложеното като е отменил процесният ЕФ, районният съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което като валидно и допустимо следва да бъде оставено в сила. Наведените в касационната жалба основания за отмяна на оспореното решение са неоснователни, необосновани и недоказани и не се споделят от настоящата касационна инстанция.

С оглед изхода на делото, искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на касатора е неоснователно.

Ответникът е претендирал присъждане на сумата 660,00 лв., заплатена за адвокатско възнаграждение на един адвокат. Представени са договор за правна защита и съдействие, фактура и авизо за издадено преводно нареждане в уверение на това, че сумата 660,00 лв. е заплатена. Предвид направеното от касатора възражение по чл.63д, ал.2 от ЗАНН за прекомерност на адвокатското възнаграждение, с оглед фактическата и правна сложност на казуса и предвид Решението по дело C-438/22г. на СЕС в полза на "РОСИТРАНС - ВХ" ЕООД следва да се присъдят разноски в размер на 400,00 лв.. При определянето на този размер на възнаграждението съдът отчете липсата на значителна правна и фактическа сложност на делото, тъй като след постановяването на решението на Съда на ЕС по обуславящото изхода на настоящото производство дело C 61/23 основният правен спор е решен по задължителен за съда и всички правни субекти начин.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, XXIV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.04.2024г., постановено по нахд № 3726/2024г. по описа на СРС, 9 с-в.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ [населено място] да заплати на

"РОСИТРАНС - ВХ" ЕООД, ЕИК[ЕИК] сумата 400,00 лв., разноси по делото.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: